

काकड आरती

प्रातःकाळचा उपासनाक्रम

(१) आरती (ॐ जय जगदीश हरे)

ॐ जय जगदीश हरे, स्वामी जय जगदीश हरे ।
भक्त जनों के संकट, भक्त जनों के संकट ॥
क्षण में दूर करे, ॐ जय जगदीश हरे ॥ १ ॥
जो ध्यावे फल पावे, दुख बिनसे मन का । स्वामी दुख बिनसे मन का ।
सुख सम्पति घर आवे, सुख सम्पति घर आवे
कष्ट मिटे तन का, ॐ जय जगदीश हरे ॥ २ ॥
मात-पिता तुम मेरे, शरण गहूं मैं किसकी ।
स्वामी शरण गहूं मैं किसकी ॥
तुम बिन और न दूजा, तुम बिन और न दूजा ॥
आस करूं जिसकी, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ३ ॥
तुम पूरण परमात्मा, तुम अन्तर्यामी, स्वामी तुम अन्तर्यामी ।
पर ब्रह्म परमेश्वर, पर ब्रह्म परमेश्वर ।
तुम जगके स्वामी, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ४ ॥
तुम करुणा के सागर, तुम पालन करता । स्वामी तुम पालन करता ॥
मैं मूरख खल कामी, मैं मूरख खल कामी ।
कृपा करो भरता, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ५ ॥
तुम हो एक अगोचर सबके प्राणपति, स्वामी सबके प्राणपति ।
किस विध मिलूं दयामय, किस विध मिलूं दयामय ।
तुमको मैं कुमति, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ६ ॥
दीनबन्धु दुःखहर्ता, तुम ठाकुर मेरे । स्वामी तुम ठाकुर मेरे ।
अपने हाथ बढाओ, अपने हाथ बढाओ ।
द्वार पडा तेरे, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ७ ॥
विषय विकार मिटाओ, पाप हरो देवा, स्वामी पाप हरो देवा ।
श्रद्धा भक्ति बढाओ, श्रद्धा भक्ति बढाओ ।
सन्तन की सेवा, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ८ ॥
पूर्णब्रह्म की आरति जो कोई गावे । स्वामी जो कोई गावे ।
कहत शिवानंद स्वामी, कहत शिवानंद स्वामी ।
सुख संपति आवे, ॐ जय जगदीश हरे ॥ ९ ॥
ॐ जय जगदीश हरे, स्वामी जय जगदीश हरे ।
भक्त जनों के संकट, भक्त जनों के संकट ॥
क्षण में दूर करे, ॐ जय जगदीश हरे ॥
ॐ जय जगदीश हरे, स्वामी जय जगदीश हरे ।
भक्त जनों के संकट, भक्त जनों के संकट ॥
क्षण में दूर करे, ॐ जय जगदीश हरे ॥
ॐ जय जगदीश हरे, स्वामी जय जगदीश हरे ।
भक्त जनों के संकट, भक्त जनों के संकट ॥
क्षण में दूर करे, ॐ जय जगदीश हरे ॥ १० ॥

॥ श्री सच्चिदानंद सद्गुरु साईनाथ महाराज की जय ॥

(२) भूपाळी

जोडूनियां कर चरणीं ठेविला माथा ।
परिसावी विनंती माझी पंढरीनाथा ॥ १ ॥
असो नसो भाव आलों तूझिया ठाया ।
कृपादृष्टी पाहें मजकडे सद्गुरुराया ॥ २ ॥
अखंडीत असावें ऐसें वाटतें पायीं ।
सांडूनी संकोच ठाव थोडासा देई ॥ ३ ॥
तुका म्हणे देवा माझी वेडी वांकुडी ।
नामं भवपाश हातीं आपुल्या तोडी ॥ ४ ॥

(३) भूपाळी

उठा पांडुरंगा आतां प्रभातसमयो पातला ।
वैष्णवांचा मेळा गरुडपारीं दाटला ॥ १ ॥
गरुडपारापासुनी महा-द्वारा-पर्यंत ।
सुरवरांची मांदी उभी जोडूनियां हात ॥ २ ॥
शुकसनकादिक नारद-तुंबर भक्तांच्या कोटी ।
त्रिशूल-डमरू घेउनि उभा गिरिजेचा पती ॥ ३ ॥
कलीयुगीचा भक्त नामा उभा कीर्तनी ।
पाठीमागें उभी डोळा लावूनियां जनी ॥ ४ ॥

(४) भूपाळी (चाल घनश्यामसुंदरा श्रीधरा०)

उठा उठा श्रीसाईनाथ गुरु चरणकमल दावा ।
आधि-व्याधि भवताप वारुनी तारा जडजीवा ॥ धृ ॥
गेली तुम्हा सोडूनियां भव-तम-रजनी विलया ।
परि ही अज्ञानासी तुमची भुलवि योगमाया ।
शक्ति न आम्हां यत्किंचतही तिजला साराया ।
तुम्हीच तीतें सारुनि दावा मुख जन ताराया ॥ चा० ॥
भो साईनाथ महाराज भव-तिमिर-नाशक रवि ।
अज्ञानी आम्ही किती तव वर्णावी थोरवी ॥
ती वर्णितां भागले बहुवदनि शेष विधि कवी ॥ चा० ॥
सकृप होऊनि महिमा तुमचा तुम्हीच वदवावा ।
आधि व्याधि भवताप वारुनी तारा जडजीवा ॥
उठा उठा श्रीसाईनाथ गुरु चरणकमल दावा ।
आधि-व्याधि भवताप वारुनी तारा जडजीवा ॥ १ ॥

भक्त मनी सद्भाव धरुनि जे तुम्हां अनुसरले ।
 ध्यायास्तव ते दर्शन तुमचें द्वारि उभे ठेले ।
 ध्यानस्था तुम्हास पाहुनी मन अमुचें धाले ।
 परी त्वद्वचना—मृत प्राशायातें आतुर झाले ॥ चा० ॥
 उघडूनी नेत्रकमला दीनबंधु रमाकांता ।
 पाहीं वा कृपादृष्टी बालका जशी माता ।
 रंजवी मधुरवाणी हरी ताप साईनाथा ॥ चा० ॥
 आम्हीच आपुले कार्यास्तव तुज कष्टवितों देवा ।
 सहन करिशील तें ऐकुनि द्यावी भेट कृष्ण धांवा ॥
 उठा उठा श्रीसाईनाथ गुरु चरणकमल दावा ।
 आधि—व्याधि भवताप वारूनी तारा जडजीवा ॥ २ ॥

(५) भूपाळी

उठा पांडुरंगा आतां दर्शन द्या सकळां ।
 झाला अरुणोदय सरली निद्रेची वेळा ॥ १ ॥
 संत साधू मुनी अवघे झालेती गोळा ।
 सोडा शेजे सुखे आता बघुं द्या मुखकमळा ॥ २ ॥
 रंगमंडपी महाद्वारी झालीसे दाटी ।
 मन उतावीळ रूप पहावया दृष्टी ॥ ३ ॥
 राही रखुमाबाई तुम्हा येऊं द्या दया ।
 शेजे हालवुनी जागें करा देवराया ॥ ४ ॥
 गरुड हनुमंत उभे पाहती वाट ।
 स्वर्गीचे सुरवर घेऊनि आले बो—भाट ॥ ५ ॥
 झालें मुक्तद्वार लाभ झाला रोकडा ।
 विष्णुदास नामा उभा घेऊनि कांकडा ॥ ६ ॥

(६) अभंग

घेऊनियां पंचारती । करुं बाबांची आरती ॥ १ ॥
 उठा उठा हो बांधव । ओवाळुं हा रमाधव ॥ २ ॥
 करुनीयां स्थिर मन । पाहू गंभीर हें ध्यान ॥ ३ ॥
 कृष्णनाथा दत्तसाई । जडो चित्त तुझे पायीं ॥ ४ ॥

(७) काकड आरती

काकड आरती करितों साईनाथ देवा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥ धृ ॥
 काम क्रोध मद मत्सर आटवुनि काकडा केला ।
 वैराग्याचें तूप घालुनि मी तो भिजविला ।
 साईनाथ गुरुभक्तिज्वलनें तो मी पेटविला ।
 तद्वृत्ती जाळूनी गुरुने प्रकाश पाडिला ।
 द्वैत तमा नासूनी मिळवी तत्स्वरूपी जीवा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥
 काकड आरती करितों साईनाथ देवा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥ १ ॥

भू—खेचर व्यापुनी अवघे हत्कमली राहसी ।
 तोची दत्तदेव शिरडी राहुनी पावसी ।
 राहुनी येथें अन्यत्रहि तु भक्तास्तव धावसी ।
 निरसुनियां संकटा दासा अनुभव दाविसी ।
 न कळे त्वल्लीलाही कोण्या देवा वा मानवा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥
 काकड आरती करितों साईनाथ देवा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥ २ ॥
 त्वद्यशदुं—दुभीनें सारें अंबर हें कोदलें ।
 सगुण मूर्ति पाहण्या आतुर जन शिरडी आले ।
 प्राशुनि त्वद्वचनामृत आमुचे देहभान हरपले ।
 सोडुनियां दुर—अभिमान मानस त्वच्चरणीं वाहिले ।
 कृपा करुनिया साईमाउले दास पदरी घ्यावा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥
 काकड आरती करितों साईनाथ देवा ।
 चिन्मयरूप दाखवी घेऊनि बालक—लघुसेवा ॥ ३ ॥

(८) काकड आरती

भक्तीचिया पोटी बोध काकडा ज्योती ।
 पंचप्राण जीवेभावे ओवाळुं आरती ॥ १ ॥
 ओवाळुं आरती माझ्या पंढरीनाथा । माझ्या साईनाथा ।
 दोन्ही करं जोडोनी चरणीं ठेविला माथा ॥ धृ ॥
 काय महिमा वर्णू आता सांगणे किती ।
 कोटी ब्रह्महत्या मुख पाहतां जाती ॥ २ ॥
 राही रखुमाबाई उभ्या दोघी दो बाहीं ।
 मयूर पिच्छ चामरें ढाळिती साईच्या ठायीं ॥ ३ ॥
 तुका म्हणे हे दीप घेऊनि उन्मनीत शोभा ।
 विटेवरी उभा दिसे लावण्यगाभा ॥
 ओवाळुं आरती माझ्या पंढरीनाथा । माझ्या साईनाथा ।
 दोन्ही करं जोडोनी चरणीं ठेविला माथा ॥ ४ ॥

(९) पद (उठा उठा)

उठा साधुसंत साधा आपुलालें हित ।
 जाईल जाईल हा नरदेह मग कैचा भगवंत ॥ १ ॥
 उठोनियां पहाटे बाबा उभा असे विटे ।
 चरण तयांचे गोमटे अमृतदृष्टी अवलोका ॥ २ ॥
 उठा उठा हो वेगेंसी चला जाऊया राउळासी ।
 जळतील पातकांच्या राशी काकडआरती देखिलिया ॥ ३ ॥
 जागे करा रुक्मिणीवरा, देव आहे निजसुरांत ।
 वेगें लिंबलोण करा दृष्ट होईल तयासीं ॥ ४ ॥
 दारीं वाजंत्री वाजती ढोल दमामे गर्जती ।
 होतसे काकडआरती माझ्या सद्गुरुरायांची ॥ ५ ॥
 सिंहनाद शंखभेरी आनंद होतसे महाद्वारी ।
 केशवराज विटेवरी नामा चरण वंदितो ॥ ६ ॥

(१०) भजन

साईनाथ गुरु माझे आई । मजला ठाव द्यावा पायी ॥
दत्तराज गुरु माझे आई । मजला ठाव द्यावा पायी ॥
साईनाथ गुरु माझे आई । मजला ठाव द्यावा पायी ॥
दत्तराज गुरु माझे आई । मजला ठाव द्यावा पायी ॥
साईनाथ गुरु माझे आई । मजला ठाव द्यावा पायी ॥
दत्तराज गुरु माझे आई । मजला ठाव द्यावा पायी ॥
॥ श्री सच्चिदानंद सद्गुरु साईनाथ महाराज की जय ॥

(११) श्री साईनाथप्रभाताष्टक (पृथ्वी)

प्रभातसमयी नभा शुभ रविप्रभा फाकली ।
स्मरे गुरु सदा अशा समयी त्या छळे ना कली ॥
म्हणोनि कर जोडोनि करुं अतां गुरुप्रार्थना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ १ ॥
तमा निरसि भानु हा गुरुहि नाशी अज्ञानता ।
परंतु गुरुची करी न रविही कधी साम्यता ॥
पुन्हा तिमिर जन्म घे गुरुकृपेनि अज्ञान ना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ २ ॥
रवि प्रगट होउनि त्वरित घालवी आलसा ।
तसा गुरुहि सोडवी सकल दुष्कृतीलालसा ॥
हरोनि अभिमानही जडवि त्वतपदी भावना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ ३ ॥
गुरुसि उपमा दिसे विधिहरीहरांची उणी ।
कुठोनि मग येई ती कवनि या उगी पाहुनी ॥
तुझीच उपमा तुला बरवि शोभते सज्जना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ ४ ॥
समाधि उतरोनियां गुरु चला मशीदीकडे ।
त्वदीय वचनोक्ति ती मधुर वारिती साकडे ॥
अजातरिपु सद्गुरो अखिलपातका भंजना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ ५ ॥
अहा सुसमयासि या गुरु उठोनियां बैसले ।
विलोकुनि पदाश्रिता तदिय आपदे नासिले ॥
असा सुहितकारि या जगति कोणिही अन्य ना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ ६ ॥
असे बहुत शाहणा परि न ज्या गुरुची कृपा ।
न तत्स्वहित त्या कळे करितसे रिकाम्या गपा ॥
जरी गुरुपदा धरी सुदृढ भक्तिने तो मना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ ७ ॥

गुरो विनति मी करी हृदयमदिरी या बसा ।
समस्त जग हें गुरुस्वरूपची ठसो मानसा ॥
घडो सतत सत्कृती मतिहि दे जगत्पावना ।
समर्थ गुरु साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥ ८ ॥

(स्त्रोधरा)

प्रेमें या अष्टकासी पढुनि गुरुवरा प्रार्थिती जे प्रभाती ।
त्यांचे चित्तासि देतो अखिल हरुनियां भ्रांति मी नित्य शांती ॥
ऐसें हें साईनाथे कथुनी सुचविलें जेंवि या बालकासी ।
तेवी त्या कृष्णपायी नमुनि सविनयें अर्पितों अष्टकासी ॥ ९ ॥

॥ श्री सच्चिदानंद सद्गुरु साईनाथ महाराज की जय ॥

(१२) पद (साई रहम)

साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ।
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ॥ धृ ॥
जाना तुमने जगत्पसारा, सबही झूठ जमाना ।
जाना तुमने जगत्पसारा, सबही झूठ जमाना ॥
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ।
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ॥ १ ॥
मैं अंधा हूँ बंदा आपका, मुझसे प्रभु दिखलाना ।
मैं अंधा हूँ बंदा आपका, मुझसे प्रभु दिखलाना ॥
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ।
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ॥ २ ॥
दास गनू कहे अब क्या बोलूँ, थक गई मेरी रसना ।
दास गनू कहे अब क्या बोलूँ, थक गई मेरी रसना ॥
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ।
साई रहम नजर करना, बच्चों का पालन करना ॥ ३ ॥

(१३) पद (रहम नजर करो)

रहम नजर करो, अब मोरे साई,
तुमबिन नहीं मुझे मां—बापभाई । रहम नजर करो ॥ धृ ॥
मैं अंधा हूँ बंदा तुम्हारा । मैं अंधा हूँ बंदा तुम्हारा ॥
मैं ना जानूँ, मैं ना जानूँ, मैं ना जानूँ, अल्लाइलाही ।
रहम नजर करो, रहम नजर करो, अब मोरे साई ॥
तुमबिन नहीं मुझे मां—बापभाई । रहम नजर करो ॥ १ ॥
खाली जमाना मैंने गमाया । खाली जमाना मैंने गमाया ॥
साथी आखिरका, साथी आखिरका, साथी आखिरका किया न कोई ॥
रहम नजर करो, रहम नजर करो, अब मोरे साई ।
तुमबिन नहीं मुझे मां—बापभाई । रहम नजर करो ॥ २ ॥
अपने मशीद का झाडू गनू है । अपने मशीद का झाडू गनू है ।
मालिक हमारे, मालिक हमारे, मालिक हमारे, तुम बाबा साई ॥
रहम नजर करो, रहम नजर करो, अब मोरे साई ।
तुमबिन नहीं मुझे मां—बापभाई । रहम नजर करो ॥ ३ ॥

(१४) पद (तुज काय देऊं)

तुज काय देऊं सावळ्या मी खाया तरी हो ।
तुज काय देऊं सद्गुरु मी खाया तरी ॥
मी दुबळी बटिक नाम्याची जाण श्रीहरी ।
मी दुबळी बटिक नाम्याची जाण श्रीहरी ॥
उच्छिष्ट तुला देणे ही गोष्ट ना बरी हो ।
उच्छिष्ट तुला देणे ही गोष्ट ना बरी ॥
तूं जगन्नाथ, तुज देऊं कशी रे भाकरी ।
तूं जगन्नाथ, तुज देऊं कशी रे भाकरी ॥
नको अंत मदीय पाहूं सख्या भगवंता । श्रीकांता ।
माध्यान्हरात्र उलटोनि गेली ही आतां । आण चित्ता ॥
जा होईल तुझा रे काकडा की राउळांतरी हो ।
जा होईल तुझा रे काकडा की राउळांतरी ॥
आणतील भक्त नैवेद्यहि नानापरी ।
आणतील भक्त नैवेद्यहि नानापरी ॥
तुज काय देऊं सावळ्या मी खाया तरी हो ।
तुज काय देऊं सद्गुरु मी खाया तरी ॥
मी दुबळी बटिक नाम्याची जाण श्रीहरी ।
मी दुबळी बटिक नाम्याची जाण श्रीहरी ॥

(१५) पद (श्रीसद्गुरु बाबासाई)

श्रीसद्गुरु बाबासाई हो । श्रीसद्गुरु बाबासाई ।
तुजवांचुनि आश्रय नाही भूतली । तुजवांचुनि आश्रय नाही भूतली ॥ १ ॥
मी पापी पतित धीमंद हो । मी पापी पतित धीमंद ।
तारणें मला गुरुनाथा झडकरी । तारणें मला साईनाथा झडकरी ॥ १ ॥
तूं शातिक्षमेचा मेरू हो । तूं शातिक्षमेचा मेरू ।
तुम्ही भवार्णवीचें तारू, गुरुवरा । तुम्ही भवार्णवीचें तारू, गुरुवरा ॥ २ ॥
गुरुवरा मजसि पामरा, अतां उद्धरा, त्वरित लवलाही, त्वरित लवलाही ।
मी बुडतो भवभय डोही उद्धरा । मी बुडतो भवभय डोही उद्धरा ॥
श्रीसद्गुरु बाबासाई हो । श्रीसद्गुरु बाबासाई ।
तुजवांचुनि आश्रय नाही, भूतली । तुजवांचुनि आश्रय नाही, भूतली ॥ ३ ॥

॥ श्री सच्चिदानंद सद्गुरु साईनाथ महाराज की जय ॥

॥ अनंतकोटी ब्रह्मांडनायक राजाधिराज योगिराज परब्रह्म
श्री सच्चिदानंद सद्गुरु साईनाथ महाराज की जय ॥

॥ श्री सच्चिदानंद सद्गुरु साईनाथ महाराज की जय ॥